

тоя испытъ не останѣло друго, а само да гы промѣ-
нять на свраки, кое-то и станѣло. Тука ся види,
какво значи граченіе-то на тый птицы. Ные щемъ
кажемъ, че прѣвы-ты сполуки на Піерусовы-ты
дѣщери въ бащины-ты имъ владѣнія и прѣдъ уго-
дливы сѣди сѣ образецъ на оныя домашны надви-
ганія, кои-то правять, по нѣкой пѣть млады-ты дѣ-
войки да ся мыслятъ за истинескы Музы.

При полы-ты на планинѣ Парнасъ, дѣ-то живѣ-
ли Музы-ты и въ градъ Делфи, за кой-то Гръци-ти
мысляхъ да е посрѣдъ земѣ-тѣ, имало издигнѣтъ
единъ прочютъ храмъ, посвятенъ Аполлону, дѣ-то
богъ-тѣ давалъ прорицанія прѣзъ уста-та на жрицѣ-
тѣ си, коѣ-то наричали Пиѣиѣ или Пиѣонисѣ.
Пиѣя сѣдяла на едно столче съ три крака, надъ
еднѣ дупкѣ на земѣ-тѣ, отдѣ-то излазили пѣры, кои-
то влазили въ мозѣка ѣ, та ѣ вдѣхвали еднѣ прои-
цателнѣ буйность. Тя тягла люты болкы; думы злѣ
сглобены излазили изъ запѣнены-ты ѣ уста; жрици-ти
на храма гы събирали, правили гы на стихове, и
така гы казвали за любопытство на оныя, кои-то до-
хождали да ся допытвять до жрицѣ-тѣ.

Гръци-ти никога не ся нагрѣбвали на никое
важнѣ работѣ безъ да ся допытатъ до Делфійскы
факулъ, и всякога оставяли въ храма богаты дарове,
залогъ на тѣхнѣ-тѣ набожность и признателность.

ВЪПРОСИ.

Чій бѣ сынь Аполлонъ? — Дѣ ся роди Аполлонъ? — Кой
бѣ прѣвый подвигъ Аполлоновъ? — Кои бѣхъ Аполлоновы-ты
дарбы? — Разкажи исторіѣ-тѣ на Фаетона? — Аполлонъ не
прѣтягли ли другѣ нѣкоѣ болкѣ? — Какъ си отмѣсти Апол-
лонъ и какъ быде наказанъ? — Какво станѣ Аполлонъ на за-
мѣ-тѣ? — Не изневѣри ли го богъ Панъ? — Какво бѣ наказа-